

Na Primorju potezajo se poedina društva za to, naj se c. kr. notarjem naloži, da sestavljajo Slovencem pogodbe itd slovenski. — Mestni zbor v Trstu ne potrdi volitev Živiča za to, ker je nekaj protestov zoper njo. Kaki pa da so ti protesti, razvidi se iz tega, da ljudje sedaj že zaporedoma preklicujejo svoje podpise na njih, bili so jim jih pač iztrgali! — Baron Cornaro, ces. namestnik v Dalmaciji, je že prevzel svoje mesto ter hoče, kakor se je o tej priložnosti izrekel, strogo gledati na to, da se vtrdi avstrijski čut po deželi. — Sabor hrvaški je sklenil svoje zasedanje; 6 poslancev gre iz njega v drž. zbor v Pešti, se vé, da so tudi vsi madjaroni. — Ogerska vlada namerava predložiti drž. zboru načrt postave, ki prestvarja upravo sodnij in jih deva, kakor se čuje, bolj in bolj pod oblast vlade.

Vnanje države. Pogodba med turško in bolgarsko vlado, vsled katere se Vzhodnja Rumelija združi z Bolgarijo, ne ugaja velevlastim, to pa izlasti še Rusiji ne, kajti če ta pogodba obvelja, mora bolgarska vojna iti vselej s turško, ako je tej treba seči za orožje. Vtrjenja turške moči pa se vé, da Rusija ne more pripustiti, če še hoče imeti kako besedo na Balkanu. — Pogaja se sedaj sklep mirú med Srbi in Bolgari. Prva in druga točka načrta ste že vzprejeti. Bolgari so prijenljivi in kakor se govori, ne mislijo na kako odškodnino v denarjih. Srbi so izprevideli, da je za nje dobro, če se udajo, tedaj pa tudi ne stavijo več zaprek sklepanju mirú. Razoroženje se prične od njih brž, ko se sklene mir z Bolgari. — Grška vlada je v zadregi, kajti boji se ljudstva, če da povelje na razoroženje vojne, od druge strani pa vidi, da sama ne more vojske začeti. Najljubše bi ji torej bilo, ko bi nazadnje še ona vendarle kaj dobila od Turkov. V to pa ne bodo velevlasti privolile, kamo-li da bi ji Turki sami kaj dali! — Rusi so črnogorskega kneza veličastno v Petrovem gradu vzprejeli; pravi se, da imajo še za-nj kaj posebnega k redu — srbsko krono. Knez Nikita gre ob koncu svojega potovanja tudi v Atene, glavno mesto Grkov. — Nemška vlada je predložila v gosposki zbornici cerkveno predlogo, v kateri je nekaj važnih koncesij in med njimi to, da se odpravi cerkveno sodišče, t. j. sodišče iz posvetnih mož, katero je obsojalo duhovnike, ker so v tuji fari sv. mešo brali ali pridigovali itd. To je bilo zoper majniške postave. V zbornici poslancev pa terja vlada 100 milijonov mark, da nakupuje poljska posestva, kjer bi ji to kazalo za voljo cesar že koli. — Na Francoskem se godé tu pa tam puntarske demonstracije, toda dosegmal še jih vkroté redarji. Šole še zmerom jemljejo cerkvenim osebam in nastavljajo na njih mesta, seveda za drag denar, posvetne učitelje ali tudi učiteljice. — V Londonu in Leicesteru na An-

gleškem je močno puntanje delalcev, kroté jih še redarji, pa še le, ko dobodo pomoči iz drugih mest. Socijalisti nameravajo prihodnjo nedeljo sklicati velik zbor delalcev, da pozove vlado, naj pomaga onim, ki nimajo dela. — V Florencu je blagajnik železniškega društva, nek Zimeoni, izginil in je menda za popotnico vzel 200.000 lir iz društvene kase. — V Madridu so našli v necem predmestju veliko zalogo patronov in so vsled tega več oseb zaprli.

Za poduk in kratek čas.

Kako sodijo Kitajci o plesih ali balih.

Zdaj o pustnem času só vsepovsodi plesi in bali na dnevnem redu in sploh se že plesi pri prostejem ljudstvu skoro nič ne ločijo od večjih balov, kajti vse hoče višje, čemu bi torej navaden ples ne splezal do bala? Zdi se mi pa za to primerno objaviti pismo, katerega je potujoč Kitajec pisal svojemu prijatelju na Kitajsko o velikem balu, katerega se je bil v nekem nemškem mestu vdeležil. Pismo sem vestno iz kitajščine prevedel in glasi se tako-le:

Dragi Čin-Kvin!

Nemci, pri katerih zdaj bivam, imajo kaj čudne plesse. taci so, da je moral jih sam bes naučiti jih. Najrajši pridejo na ples v soboto ali v nedeljo zvečer, ko je že tema nastala; ženske se posedejo kraj ene stene, možki pa se v red postavijo ob drugi steni. Ko se godba oglasi, grejo možki nad ženske in vsak zgrabi jedno okoli pasa, ter jo vleče na sredo hiše. Če misliš, da se ženske tega sramožljivo branijo, kakor nekdanj Sabinke, ko so jih rimski fantje ropali, jako se motiš; zakaj nemške ženske so celó vesele, ako jih kateri možki zgrabi. In dasiravno bi sicer nespodobno bilo, ko bi jih, kdor koli, če tudi je bližnji sorodnik, tako prijel, na balu se jim pa to ne zdi nikakor nespodobno, ter se na vsakega hlastno obesijo, če ga tudi osebno niti ne poznajo.

Potem se par za parom po sobi giblje, kakor bi se valil, zato ta ples tudi imenujejo valček ali v njihovem jeziku Walzer. Jaz sem se čudil, da jih ni omotica popadla, ker so se vedno v kolobaru po hiši tako valili.

Lepega gibanja, umetnega kretanja, veselosti, in kar je sicer pri drugih plesih videti, na nemških balih ne najdeš. Tu so plesalci čisto nedelavni, in lahko bi vsi mežali, da le noge gibljejo, kakor pri nas ljudje, kedar kašo pšejo. Sicer pa delajo plesalci k temu silno resne obraze, kakor bi Bog ve, kakšno imenitno delo opravljali; in ker se po takem nenaravnem vrtenju jako razgrejejo, izgledajo vsled resnobe in razgretega obraza, kakor ljudje v vročinski bolezni. Zato je tak ples gledati

neprijetno in dolgočasno; jaz bi ga imenoval molčeči greh, h kateremu se dela godba.

Omeniti je tudi čudna obleka, katero ti ljudje na balu nosijo. Moški nosijo kos sukna, ki je videti, kakor bi bila suknja, katerej se je ves prednji del odtrgal, zadi pa še dva ozka traka od nje visita. Imenuje se ta obleka „frak“. Mene je smeh posilil, ko sem jo videl. Nemci pa veliko na njo držijo. Kder koli imajo kaj slovesnega ali gosposkega, morajo vsi frak nositi, in bržčas mislijo, da v nebesa tudi nihče brez fraka ne bo prišel. Roke imajo prevlečene s pobarvanó kozjo kožo in nekateri še imajo na črni niti obešen kos stekla, katerega včasih na oko nateknejo ter drzno po plesalkah špejajo.

Ženske so sicer pošteno oblečene, kedar pa na bal gredó, vržejo od sebe vso poštenost in sramežljivost. Mene je bilo sram gledati, da so žene in dekleta rame in prsi imele razgaljene pred možkimi, česar še sicer pošteno dekcle ne stori niti v svoji spalnici. Jaz torej mislim, da je le hinavščina in hlimba, če tiste ženske, ki se tako nespodobno oblečene pustijo od vsakega objekta, čisto nedolžnih besed nikakor ne izgovorijo, ker pravijo, da bi to bilo nespodobno; postavim smrdeti, trebuh ali potiti se, dasiravno se vse potijo ter tudi smrdijo in imajo zlasti nekateri plesalci prav velike trebube. Plesalke pač silno na to gledajo, da bi črez pas bile jako tenke, in katera koli bi mogla doseči, da ne bi bila debelejša črez pas, nego je njena roka, imela bi se za najsrečnejšo in najlepšo. Za lepoto sploh nimajo ti ljudje pravega pojma; lepo je jim, kar je navadno, in najlepše se jim zdi največje pretiranje navadnega.

Nemci se teh razvad silno trmoglavo držijo; naj se torej tudi vse drugo spremeni, na balu ostane vedno v modi valček, frak in izrezana ženska obleka. In da po njihovi smrti ne bi te razvade prenehale, prirejajo bogatini tako imenovane otroške bale, kder že otroci valček plešejo in se ravno tako obnašajo, kakor odrasčeni. In da se deklice ne bi plesne obleke sramovale, jih matere od mladih nog tako oblačijo, ter v cerkev, šolo in celo k procesijam svoje deklice na pol nage pošiljajo. Ko bi jim pa to kdo očital, strašno bi jih razdražil, in ko bi jim, postavim, to moje pismo v roke prišlo, bržčas mi ne bi bilo več med njimi obstati. Toliko za zdaj. Zdravstvuj!

Tvoj

Jan-Sin.

Smešnica. 7. Mož učenjak napravlja se z doma in kakor po navadi vtopljen v svoje misli, ne zapazi, ko obleče sukno, da ima luknjo na rokavu. Ko torej pride na ulico, prec zapazita dva mestna gizdalina luknjo ter hitro

eden k tovarišu izblekne: „Glej, kako gleda tam-le učenost že iz luknje!“ Učenjak pa sliši te besede in malo se obrnivši reče gizdalinoma: „Res je ali bedaštvo gleda skozi luknjo noter.“

Razne stvari.

(Javna zahvala.) Visokorodni g. H. baron Gödel-Lannoy, dež. in drž. poslanec, je kot častni občan naše občine poskrbel, da je občina Währing naši odpustila polovico dolga, drugo polovico v okroglem znesku 100 gld. pa je sam za našo občino izplačal. Za to blago skrb in velikodušni dar izreka vis. g. baronu najiskrenišo zahvalo občina v Mislinju.

V Mislinju, dne 14. febr. 1886.

Župan: M. Vivod.

(Postavljen je župana.) Dnes je inženir g. Aleks. Nagy, nov župan v Mariboru, prisegel v pričo okr. glavarja, barona Heina in s tem je prevzel posel župana.

(Zlata poroka.) Jarnej Weingerl pa njegova žena Marija, posestnika v Radvanju pri Mariboru, sta obhajala v torek, dne 15. febr. zlato poroko. Mož ima že 76, žena pa 72 let, oba sta še krepka. Naj jima tekó leta, kolikor še jih bosta doživela, v miru in kršč. veselju!

(Nemška inteligencija in še kaj.) Pri c. kr. okr. sodnji v Celju je nek mestni uradnik, Oechs po imenu, bil na mesec dni ostrega zapora obsojen, ker je uradnika g. A. Perca iz kavarne s tem izgnal, da mu je na mizo položil tiskano pismo; na njem je stalo: „Opomnim Vas, da se poberete iz hiše, pa čem bolj možno, brez hrupa.“ Vrh tega še je grdo zmerjal njega in sploh Slovence. Mož pa že enacih reči ni prvokrat napravil in iz tega, da je imel tiskano pismo, sodi se lahko, da ni edin te vrste.

(Šamomor dijaka.) Kar človek seje, to žanje; to velja še posebno pri dijakih. Viktor Hierzegger, v 8. razredu na gimnaziji v Mariboru, se je te žetve zadnjo soboto na koncu 1. polulelja toliko prestrašil, da je šel pa zastavil svojo srebrno uro ter si revolver za ta denar kupil. Ž njim se je tudi v resnici kmalu za tem dvehkrat tako nastrelil, da je v malih urah umrl, ne da bi se bil še kaj zavedel. Lepo znamenje pač to ni za sedanjo vzgojo mladih ljudi.

(Čudno rodoljubje.) Kar je našim nemškutarjem v Celju, na Ptuju ali v Mariboru na srcu, to se vidi najbolj iz tega, da si časniški spaki v Celju in Mariboru upate prinašati jim najdrobniše reči o nemškem cesarju, molčite pa skorej vedno o naši cesarski rodovini. Da se to od njiju godi, temu se mi ne čudimo, pač pa temu, da se trpi od avstrijskih bralcev tako obnašanje.

(Umrl je pri sv. Marjeti) na Pesnici dne 14. febr. t. l. g. o. Edmund Kornfeld, iz minoriškega samostana v Gradcu, poprej je bil